

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2003
IV. volební období

531

Vládní návrh

na vydání

**kterým se mění zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 262/1992 Sb., zákona č. 43/1994 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 95/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 96/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 239/2000 Sb., zákona č. 59/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 405/2002 Sb. a zákona č. 422/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 3 se písmena a) a b) zrušují.
Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena a) a b).
2. V § 25 odst. 1 se za slova "územního plánování" vkládají slova "s ohledem na uplatnění zájmů přesahujících území kraje nebo obce, koordinaci využívání navazujících území a".
3. V § 26 odst. 4 se věta první zrušuje.
4. V § 29 odst. 3 se věta první zrušuje.
5. V § 136 odst. 1 se slovo „projednávání“ nahrazuje slovem „pořizování“, čárka za slovem „dokumentace“ se nahrazuje slovy „a nebo při“ a za slovo „spolupůsobícími“ se vkládají slova „při pořizování a“.
6. V § 136 odst. 2 se za slova „vzniklý rozpor“ vkládají slova „s výjimkou případů uvedených v odstavci 3“.
7. V § 136 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Nepodaří-li se rozpory odstranit dohodou nadřízených orgánů, z nichž jedním je Ministerstvo pro místní rozvoj nebo ústřední správní úřad nadřízený orgánu, který provádí řízení o stavbách podle zvláštních právních předpisů, předloží Ministerstvo pro místní rozvoj nebo ústřední správní úřad do 60 dnů vládě ke schválení návrh rozhodnutí o rozporu.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Při pořizování a schvalování změny územního plánu velkého územního celku schváleného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle stavebního zákona, ve znění tohoto zákona.
2. Pořizuje-li se změna územního plánu velkého územního celku, který zahrnuje území více krajů, a příslušné orgány krajů se nedohodnou, který z nich tuto změnu bude pořizovat, je příslušné k pořízení takové změny Ministerstvo pro místní rozvoj.
3. Vláda schvaluje změny těch územních plánů velkých územních celků, které schválila. Změny závazné části územního plánu velkého územního celku, schválené vládou, vyhláší Ministerstvo pro místní rozvoj uveřejněním jejich plného znění ve Sbírce zákonů formou sdělení.
4. Dnem nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky kraje, kterou se vyhláší závazná část územního plánu velkého územního celku, schváleného krajem, se pro jím řešené území nepoužije územní plán velkého územního celku, schválený vládou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Obecná část

V souvislosti s reformou veřejné správy a vznikem krajů došlo rovněž ke změnám na úseku územního plánování. Zákon č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze obsahoval v části třicáté šesté rovněž novelu zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Touto novelou bylo svěřeno pořizování územně plánovací dokumentace do přenesené působnosti územních samosprávných celků (je tedy i nadále výkonem státní správy) a schvalování územně plánovací dokumentace do samostatné působnosti územních samosprávných celků.

Kompetence k pořizování a schvalování územních plánů velkých územních celků přešly výše uvedenou novelou na kraje. Výjimky z tohoto pravidla jsou obsaženy v ustanovení § 14 odst. 3 písm. a) a b) stavebního zákona (podle kterých Ministerstvo pro místní rozvoj pořizuje územní plány velkých územních celků u kterých si schválení vyhradí vláda a územní plány velkých územních celků zahrnující území více krajů v případě, že se příslušné orgány krajů nedohodnou, který z nich bude tuto územně plánovací dokumentaci pořizovat) a v ustanovení § 26 odst. 4 stavebního zákona (podle tohoto ustanovení vláda schvaluje územní plány velkých územních celků zahrnující území více krajů). Smyslem těchto ustanovení bylo umožnit pořízení a schválení územních plánů velkých územních celků zahrnujících území více krajů, a to především rozpracovaných.

V současné době výše uvedená dosavadní úprava pořizování a schvalování územních plánů velkých územních celků působí četné potíže při pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace kraji. Řada krajů v současné době pořizuje územní plány velkých územních celků zahrnující i území řešené územními plány velkých územních celků, které v minulosti schválila vláda. Problémy vyplývají též z různých forem vyhlášení závazné části územního plánu velkého územního celku a její změny (v případě, že tuto územně plánovací dokumentaci schvaluje vláda, vyhláší její závaznou část a její změny Ministerstvo pro místní rozvoj formou sdělení ve Sbírce zákonů, v případě, že ji pořizuje a schvaluje kraj, je vyhlášována její závazná část a její změny formou obecně závazné vyhlášky kraje - § 29 odst. 3 stavebního zákona).

Smyslem navrhované úpravy je především výše uvedené problémy odstranit, umožnit krajům pořídit a schválit územní plány velkých územních celků pro své území a tím zcela nebo zčásti nahradit územní plán velkého územního celku dříve schválený vládou při respektování stávající koncepce přenesené a samostatné působnosti ve věci pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace. Navrhovaná úprava rovněž jasně stanoví kompetence při pořizování a schvalování změn územních plánů velkých územních celků schválených vládou. Do budoucna by tak mělo dojít k odstranění stávajících problémů spojených se změnami závazných částí územních plánů velkých územních celků.

U nadřízeného orgánu územního plánování, jehož působnost vykonávají Ministerstvo pro místní rozvoj pro kraje a krajské úřady pro obce, se zároveň rozšiřuje okruh hledisek, ze kterých se posuzuje návrh územně plánovací dokumentace, o zajištění koordinace využití

území. Navrhovaná úprava dále zavádí zvláštní úpravu projednávání rozporů které se nepodařilo vyřešit dohodou nadřízených orgánů, z nichž jedním je Ministerstvo pro místní rozvoj nebo ústřední správní úřad.

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s Ústavou a s ústavním pořádkem České republiky.

Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, se na oblast upravenou v návrhu zákona nevztahují.

Návrh zákona nezpracovává do právního řádu České republiky právo Evropských společenství a není s ním v rozporu.

Předpokládá se, že novelizace zákona si nevyžádá žádné nároky na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty a hospodářské subjekty. Novela zákona nebude mít dopad v sociální oblasti ani na úseku životního prostředí.

2. Zvláštní část

K čl. I

K bodu 1

Ustanovení § 14 odst. 3 písm. a) nelze uplatnit, neboť ve smyslu § 26 odst. 4 si vláda může vyhradit pouze schválení územně plánovací dokumentace na území vojenských újezdů; tuto územně plánovací dokumentaci však podle § 15 stavebního zákona pořizuje Ministerstvo obrany, nikoli Ministerstvo pro místní rozvoj.

Důvodem pro zrušení ustanovení § 14 odst. 3 písm. b) stavebního zákona je snaha důsledně oddělit kompetence Ministerstva pro místní rozvoj a krajských úřadů – k pořízení územních plánů velkých územních celků budou příslušné pouze krajské úřady.

K bodu 2

Nadřízený orgán územního plánování bude posuzovat návrh územně plánovací dokumentace i z hlediska uplatnění zájmů přesahujících území kraje nebo obce a koordinace využívání navazujících území. Zejména u řešení obsažených v územních plánech velkých územních celků (vzhledem k neexistenci celorepublikového územně plánovacího dokumentu) je potřeba zajistit respektování záměrů a zájmů přesahujících svým významem záměry a zájmy kraje nebo území kraje. Koordinaci územně plánovací dokumentace jednotlivých obcí lze zajistit prostřednictvím územních plánů velkých územních celků (pokud jsou zpracovány), nicméně i u této územně plánovací dokumentace je nezbytné zajistit respektování zájmů a záměrů přesahujících významem nebo rozlohou zájmy obcí. Koordinace návrhů je nezbytná i z hlediska území, která na sebe bezprostředně navazují.

K bodu 3

Smyslem navrhované úpravy je umožnit schvalování územních plánů velkých územních celků kraji i v případech, kdy pro řešené území existuje platný územní plán velkého územního celku schválený vládou a tím zcela nebo zčásti tento územní plán nahradit. Nově schvalované územní plány velkých územních celků zásadně nebudou přesahovat území krajů. Tím bude odstraněn současný problém se schvalováním územních plánů velkých územních celků v případě, že se týkají území, pro něž byl územní plán velkého územního celku schválen vládou. Změny územních plánů schválených vládou bude schvalovat vláda.

K bodu 4

Vzhledem k úpravě kompetencí ve věci pořizování a schvalování územních plánů velkých územních celků zahrnujících území více krajů a jejich změn dochází rovněž k úpravě příslušnosti k vyhlášení závazné části této územně plánovací dokumentace a jejich změn.

K bodu 5, 6 a 7

Ministerstvo pro místní rozvoj vykonává působnost nadřízeného orgánu územního plánování pro kraje i při řešení rozporů vzniklých při pořizování územních plánů velkých územních celků. Rozpor má v tomto případě řešit dohodou s orgánem nadřízeným orgánu uplatňujícím rozporované stanovisko. Pokud nedojde k dohodě, mělo podle současné právní úpravy o rozporu s definitivní platností rozhodnout Ministerstvo pro místní rozvoj. Tento nedostatek předkládaný návrh odstraňuje a o rozporu by měla rozhodnout vláda na návrh Ministerstva pro místní rozvoj. Obdobný postup se uplatní i v případě řízení o stavbách podle zvláštních

právních předpisů v případě, že orgán nadřízený orgánu, který provádí řízení o stavbách podle zvláštních právních předpisů, je ústřední správní úřad.

K čl. II

K bodu 1

Nová právní úprava se vztahuje i na pořizování a schvalování změn platných územních plánů velkých územních celků.

K bodu 2

Smyslem tohoto ustanovení je jednoznačné stanovení kompetencí Ministerstva pro místní rozvoj a krajských úřadů ve vztahu k pořizování změn územních plánů velkých územních celků zahrnujících území více krajů (v podstatě se jedná o územní plány schválené v minulosti vládou – nadále se nepočítá s tím, že by kraje pořizovaly územní plány velkých územních celků zahrnující území více krajů). V případě, že se změna týká pouze území jednoho kraje, pořizuje změnu příslušný krajský úřad. Pokud změna zasahuje do území více krajů, pořizuje změnu krajský úřad určený dohodou příslušných orgánů krajů a v případě, že k této dohodě nedojde, pak Ministerstvo pro místní rozvoj.

K bodu 3

Ustanovení upravuje kompetence vlády při schvalování změn územních plánů velkých územních celků, které v minulosti schválila a příslušnost k vyhlášení změn závazné části v těchto případech.

K bodu 4

Ustanovení řeší vztah územního plánu velkého územního celku schváleného vládou a územního plánu velkého územního celku pořizovaného krajem. Dnem nabytí účinnosti vyhlášky kraje, kterou se vyhláší závazná část územního plánu velkého územního celku schváleného krajem, se pro jím řešené území nepoužije územní plán velkého územního celku dříve schválený vládou. Ten se použije pouze v té části, která nebyla nahrazena novým územním plánem.

K čl. III

Vzhledem k potřebě urychleného řešení problematiky kompetencí ve věci schvalování a pořizování územních plánů velkých územních celků schválených vládou se navrhuje, aby novela nabyla účinnosti dnem vyhlášení.

V Praze dne 12.11.2003

Předseda vlády

Ministr pro místní rozvoj